

jih lažnjivi, veri in narodom sovražni liberalni listi tro-sijo. Preočito je ta članek v „Laibacherici“ zavoljo tega tiskan, da hvalisa Auerspergovo ministerstvo. Vsaj jej tega ne branimo, ako je služabnica hvaležna svojemu gospodu za kosček kruha; al to zahtevamo, da svojih misli naj ne ovira drugim, ki gledé po naši deželi in po drugem svetu, v Auerspergu II. ne najdejo moža, ki bi Avstrijo močno in srečno ustrojil; in če se svitli cesar prosijo, da naj ukažejo mir in spravo med narodi na vsem pravični podlagi, se to ne pravi, najviše uradnike ovajati, sicer ste vi liberalci, nemškutarji in centralisti prvi, ki ste ovajali in sumničili vse najviše uradnike, ki vam niso bili po volji. Kaj ste rekli, ko so dunajski dijaki pri umestovanji svojega rektorja njim nepovoljne ministre, cesarjeve ministre — prve uradnike — vpričo najvišega uradnika Beusta izcopotali? Kaj ste rekli, ko so judovski liberalni listi umrlega Windischgrätza toliko napadali, da celó vaš ustavoverski oče Schmerling se je za nj potegnil, vaše časopisje zavračal itd.? Če brezverski ustavoverci pošiljajo adrese, zaupnice, peticije na Dunaj, ki narodu našemu v obraz bijejo, in če častno mestjanstvo podeluje takim možem, katerim načelo je, Slovane na zid pritiskati, to je „Laibacherici“ vse lepo, dobro, izvrstno; kedar pa narodna društva izrazujejo svoja čutila v zborih, takrat je oginj v strehi! Al vedite, da zavolj vašega početja ne bo zabranjena zgodovina avstrijska ne za trenutek, če tudi dobite še sto Auerspergov na pomoč. — Dragoila Odijeve je v „Laibacherici“ prav po komedijantovski „maniri“ odgovorila na opazko v zadnjih „Novicah“, ki so izrazile glasno občno nevoljo o tem, da v zadnjem trenutku se je odpovedala prevzeti igri s tem, da še isti teden odpotuje. Mi ne odgovarjamo nič družega „mladi“ gospej Odijevi nego to, da jo vprašamo: kako se imenuje tak, ki pravi, da ta teden odpotuje, pa je še drugi teden tukaj? — in ne iskaje skrivnih vzrokov, ker je dosti očitnega pred svetom, jej le svetujemo: „Dragoila! geh' in ein Nonnenkloster“. — V dopisu iz Kanalske doline je v „Novicah“ od 20. marca grajal neki rodoljub pisavo nekterih, ki so imé Prešeren, kakor se je sam pisal, prevrgli v Preširen; vredništvo „Novic“ je temu stavku dodalo kratko opazko, naj zarad tega dopisnik vpraša gospoda Jurčiča in Stritarja, ki sta njegove poezije izdala pod imenom Preširna. Na to je res, kakor pisatelj sam sebe slika v „Slovenskem Narodu“, oče „Pavlihov“ „željno poskočil kakor maček, kedar miš ugleda“ in po znanem divjaškem Pavlihovem običaji se znosil nad „Novicami“ in dopisnikom iz Koroškega, napisavši 3 cele liste s samo abcedarsko kramo, ki je, kakor ves slovenski svet vé, edino njegovo blagó. Da je dopisnik „Novicam“ pravico imel, spako lastne Prešernove pisave grajati, tega zanikovati ne more nihče drug, kakor taki, ki so se drznili celó Prešernu in Vodniku njune pesmi popravljati (!!). Da pa so „Novice“ vprašanje dopisnikovo adresirale na ona pisatelja, ki sta leta 1866. pre naredila lastno pisavo Prešernovo, to je čisto naravno, kakor tudi vsacega, ki jih praša: za kaj da prav tisti, ki nedavno so na priliko pisali niso, potem nejsó, zdaj pa pisarijo nijso, napotujejo na izvornike same. Abcedarija gola je že staro zakletstvo slovenskih Kranjcev, kakor nam pričuje ona glasovita abcedarska vojska iz l. 1832., ktero je Kopitar končal s znano izreko: „quotiescumque certo — —. Pavlihov oče pa bi gotovo svetu bolje ustrezal, da bi svojo „učenost“ na drugem mestu prodajal, da ne bi treba bilo „Pravniku“ popravljati mu njegovih prevodov.

— (Že danes vidimo, kako v soboto v gledišče) vse vrè, kar le more, ker se bode prvokrat predstavljala željno pričakovana narodna opereta „Gorenski slavček“ na korist siromakom na Dolenskem in Notranjskem. Pričela se bode dobrodelna predstava s prologom, ki ga je zložila gospá Lujiza Pesjakova in ga bode govorila gospodičina Podkrajšekova, končala pa s produkcijami našega „Sokola“. Part „slavčeka“ je drage volje prevzela gospodičina Rosova namesti D. O. Besede (libreto) opereti so že zdaj na prodaj v knjigoprodajalnici g. Klerra, na večer predstave pa pri kasi po 20 kr. Posestniki lož, ki ta večer morebiti ne pridejo v gledišče, so naprošeni, naj jih dobrodelnemu namenu prepustijo.

— (Mnogoslavljena gospodičina Janka Stojakovičeva) iz Zagreba prisedši in v Trst potovaje, dá danes zvečer v reduti na glasoviru koncert, v katerem bode pel tudi naš sloveči gosp. Fr. Gerbic.

— (Prijetlom cvetic) naznanjamo, da izvrstni ljubljanski vrtnar g. Ermakóra razstavlja dozdej naprej svoje cvetlice v steklenici, ki je ima na vrtu svojem zunani v Gradišči. Vsacemu je ogled jako okusne te razstave prost brez plače.

IV. zapisnik milodarov za stradajoče Dolence in Notranjce.

Gosp. Ivan Macak, zemljemerec v Tolminu 2 gld.,
gosp. župnik Šlibar iz Dupljanske lokalije 16 gld.

Novlčar iz domačih in ptujih dežel.

Volitve deželnih poslancev na Českem so končane. To so bili gorki dnevi! V kmetiških slovanskih občinah, v katerih je bilo vseh 50 narodnih poslancev večidel enoglasno izvoljenih, ni ne skoro enega volilca bilo, ki ne bi bil prišel volit. Tak narod je junašk narod; slava mu! Pa tudi v slovanskih mestih so se volitve tako soglasno izvršile. Al drugače je bilo pri velicah posestnikih (grajščakah); tu so nemški ustavoverci, podpirani z denarjem prusko-židovskega Chabrusa, kupovali v zadnjem trenutku na dvoje in troje razdeljene grajščine, in tako je blizo 30 liberalcev na novo volilcev še le potem postalo, ko so bili volilni imeniki že uradno rektificirani (sklenjeni); ti so se še le potem vpisali v vrsto volilcev, — enake reklamacije narodnih konservativnih pa so bile zavržene. Videti to dvojno, krivično mero so vsi konservativni veliki posestniki sklenili, ne udeležiti se volitev in protestovati zoper tako postopanje. Niso tedaj prišli volit in ces. namestniku Kollerju so protest podali po grofu R. Clam-Martinicu in grofu Kavnicu. On pa ni hotel sprejeti protesta. Po takem so imeli nemški ustavaki prazno mizo, in volili so vsi — same sebe. Noben česki Slován v kmetiških občinah ni volil družega kakor narodnjaka, to se pravi: 2 milijona in 561.000 Čehov protestuje enoglasno zoper ustavake, in poldrugi milijon mestjanov je skor ravno tako volilo. — Kaj pa bode zdaj? vprašuje Avstrija.

Žitna cena

v Ljubljani 20. aprila 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 40. — banaške 7 fl. 7. — turšice 4 fl. 30. — soršice 5 fl. 20. — rži 4 fl. 20. — ječmena 3 fl. 60. — prosa 3 fl. 30. — ajde 3 fl. 80. — ovsa 2 fl. 20. — Krompir 2 fl. 50.

Kursi na Dunaji 22. aprila.

5% metaliki 63 fl. 95 kr. Ažijo srebra 109 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 70 fl. — kr. Napoleondori 8 fl. 89 kr.